

پیوستن به پروتکل الحاقی :

پیش گیری از جنگ یا هموار کردن حمله نظامی آمریکا به ایران

مسئله بازرسی اعلام نشده و یا بدون قید و شرط آژانس بین المللی انرژی اتمی از تأسیسات ایران ، موضوعی است که هم اکنون به صورت یک معضل جهانی درآمده است. نشست وین صریحا از ایران درخواست کرد تا به پروتکل الحاقی

بپیوندد و کشورهای اروپا و آمریکا نیز جداگانه خواهان پیوستن ایران به این الحاقیه می باشند.

محمد البرادعی مدیر آژانس بین المللی انرژی اتمی در حضور شورای حکام گفت: «ایران از گزارش بعضی از فعالیت های خود غفلت کرده است و در بعضی از موارد نیز اطلاعات نداده است». در همین حال پس از ورود بازرسان آژانس انرژی اتمی به تهران جان بولتون معاون وزیر امور خارجه آمریکا اعلام کرد: «ایرانی ها سنگ اندازی می کنند و تنها به همکاری بسیار محدود بسنده می کنند و تا حد امکان پنهان کاری خواهند کرد، تا از کشیده شدن مسأله برنامه های هسته ای خود به شورای امنیت سازمان ملل جلوگیری کنند».

به نظر می رسد دستگاه های اطلاعات غرب حداقل پنج سال دیر دست بکار شدند؟ رژیم جمهوری اسلامی هم اکنون مجهز به فن آوری هسته ای و تجهیزاتی است که دیگر نه با قطعنامه می شود دست رسی رژیم به سلاح هسته ای را سد کرد و نه با بمباران. حکومت اسلامی به جز پیشرفت در غنی سازی اورانیوم، از بعضی کشورها بطور قاچاق تجهیزات و موادی وارد کرده که هم اکنون نیز می تواند در زمینه استفاده از نیروی هسته ای کارایی خود را ثابت کند. در این میان موضوعی که قدرتهای بزرگ علاقه ای نشان نمی دهند تا در مورد آن صحبت شود، ۱- مسله منافع مردم ایران و نه جمهوری اسلامی ۲- مسأله یاغی گری های آمریکا در دنیایمی باشد.

صرف نظر از ماهیت ضد مردمی جمهوری اسلامی، اما تجربه نشان داده است: از آنجا که آژانس بین المللی انرژی اتمی زیر اتوریته آمریکا و سایر قدرتهای بزرگ می باشد، لذا یقین خواهد بود که پس از پذیرش الحاقیه توسط ایران، کلیه اطلاعات محرمانه و اسرار نظامی، در اختیار آمریکا و سایرین قرار خواهد گرفت. تجربه نه چندان دور عراق و افغانستان ثابت می کند حضور نیروهای بیگانه در این کشورها، نه فقط کمکی به وضعیت فلاکت بار مردم نکرد، بلکه شرایط را برای مردم این کشورها بمراتب بدتر کرده است. از اینرو پذیرش الحاقیه و دادن اطلاعات به قدرتهای خارجی، تنها وسایل کار آنها را فراهم می کند تا در فرصت مقتضی به ایران حمله نظامی کنند. آنهایی که بنام «حقوق بشر» و «دمکراسی» دم از پذیرش الحاقیه می زنند طرفدار جنگند. جنگ به نفع مردم ما نیست. حمله آمریکا با هر ترفند به سود خلقهای ایران نمی باشد. جمهوری اسلامی باید سرنگون شود ولی با قهر مردم و نه با نیروی نظامی خارجی. تبلیغاتی که این روزها توسط منادیان حقوق بشر، لیبرالها، پسر شاه و بطور کلی طیف جمهوری خواه و سلطنت طلب براه افتاده است که خشونت خیر؟ تظاهرات آرام، بلی ، هیچ ثمره ای جز لطمه زدن به منافع مردم ایران نخواهد داشت. این منع خشونت و قهر برای اپوزیسیون فقط اختیار دادن به قدرتهای بزرگ است تا آنها بر ما اعمال قهر کنند. اگر خشونت و اعمال قهر درست نیست چرا قدرتهای بزرگ در سرتاسر دنیا مواضع غیراصولی و زورگویانه خود را با ضرب سرنیزه پیش می برند. مردم ما نه خشونت طلبند و نه عاشق کشتن و کشته شدن، اما جمهوری اسلامی را نمی توان با روشهای مسالمت آمیز و اعتراضات آرام از لس آنجلس و اروپا سرنگون کرد . اینگونه تاکتیکها فقط در بهترین حالت به رفرمی می انجامد که در سراسر دنیا بی خاصیت بودن آن برای توده ها ثابت شده است . حکومت اسلامی خود محصول یک انقلاب عقیم شده است. در گرماگرم حضور میلیونی مردم علیه شاه همین مدافعین «حقوق بشر» ابتکار بخرج دادند تا ، ارتش، ساواک و کل دستگاه بوروکراتیک و سرکوب شاه دست بدست شود و فقط بجای شاه خمینی بر مسند قدرت بنشینند. از اینرو طرفداران امضاء الحاقیه اگرچه ظاهرا خود را «دمکرات» معرفی می کنند ولی در حقیقت جنگ طلبند و شرایط را برای جنگ و خونریزی در ابعادی بمراتب وسیع تر از عراق و افغانستان برای حمله آمریکا و بهره برداری امپریالیستها آماده می کنند.